

A Kúria

mint másodfokú bíróság

végzés

Az ügy száma: Gf.VI.30.023/2026/4.

A tanács tagjai: Dr. Simonné dr. Gombos Katalin a tanács elnöke

Dr. Tibold Ágnes előadó bíró

Dr. Döme Attila bíró

Dr. Farkas Antónia bíró

Dr. Madarász Anna bíró

A felperes: cég1 (cím1)

A felperes jogi képviselője: Dr. Botár Ügyvédi Iroda (cím2, ügyintéző: dr. Botár Annamária ügyvéd)

Az alperes: cég2 (cím3)

Az alperes jogi képviselői: Dr. Csernus Tibor ügyvéd (cím4)

A per tárgya: létesítő okirat módosítása érvénytelenségének megállapítása

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve és a határozat száma:

Szegedi Ítéltábla, Gf.III.30.241/2025/2.

Rendelkező rész

A Kúria az ítéletábra végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kecskeméti Törvényszék 7.G.20.394/2024/51. számú ítéletével megállapította, hogy az alperes 2024. február 6-án kelt létesítő okirata érvénytelen, a felperes 2023. június 15-én az alperesi társaság 100.000 forint üzletrésztulajdonát adásvétel útján megszerezte. Kötelezte az alperest a változásbejegyzés iránti kérelem Kecskeméti Törvényszék Cégbíróságán történő előterjesztésére.

[2] Az alperes jogi képviselője a törvényszék ítéletét 2025. október 28-án vette át.

[3] Az alperes 2025. november 12-én elektronikus úton a fellebbezés előterjesztéséhez rendszeresített P20-22-02 számú űrlapot nyújtott be, amelyhez mellékelte a törvényszék ítéletét csatolta, ezt külön az űrlapon meg is jelölte.

[4] A törvényszék 2025. november 19-én kelt végzésével arról tájékoztatta az alperest, hogy bár az űrlap adatai alapján fellebbezési szándékot jelentett be, a fellebbezést nem terjesztette elő, ezért felhívta, hogy a végzés kézhezvételétől számított 3 napon belül pótolja.

[5] Az alperes a végzést 2025. december 5-én vette át, és 2025. december 8-án nyújtotta be a fellebbezését, amelyet a törvényszék felterjesztett az ítéletábrának.

A fellebbezéssel támadott határozat

[6] Az ítéletábra végzésével a fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 366. § (1) bekezdése alapján visszautasította. A végzése indokolásában kifejtette, az elektronikus térítvevény szerint a törvényszék ítélete az alperes részére 2025. október 28-án szabályszerűen kézbesítésre került, ezért a fellebbezés benyújtására nyitva álló határidő 2025. november 12-én lejárt. Az alperes 2025. november 12-

én kizárólag a fellebbezés előterjesztésére rendszeresített nyomtatványt és mellékletként a törvényszék ítéletét nyújtotta be. A törvényszék hiánypótló végzése is utalt arra, az alperes az érdemi döntés ellen fellebbezést a fellebbezési határidőben nem terjesztett elő. A fellebbezés hiányainak pótlására a Pp. 366. § (2) bekezdése alapján abban az esetben lett volna lehetőség, ha az alperes eredetileg is benyújtott volna jogorvoslati kérelmet. A formanyomtatvány előterjesztése, amelyen kizárólag a beküldő azonosítási adatai, a fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság megnevezése és a támadott határozat száma, az illeték alapjául szolgáló érték, a fizetendő illeték összege, valamint a peres felek neve kerül feltüntetésre, nem értékelhető olyan jogorvoslati kérelemnek, amely hiánypótlásra szorul.

[7] Az alperes ténylegesen a fellebbezés előterjesztésére nyitva álló határidőben jogorvoslati kérelmet az elsőfokú bíróság ítélete ellen nem terjesztett elő, a 2025. december 8-án benyújtott fellebbezése ezért elkésett.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] Az ítéletábra végzése ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben kérte a végzés hatályon kívül helyezését és az ítéletábra utasítását fellebbezésének érdemi elbírálásra. Fellebbezésének indokai szerint a P20-as nyomtatvány alkalmazásával megfelelő bírósághoz, megfelelő határidőben történt a fellebbezés előterjesztése. Nem vitatott, hogy tévedésből az ítélet került becsatolásra a nyomtatvány mellékletként. Utalt arra, hogy az időbélyegző és az elektronikus aláírás tanúsága szerint a fellebbezés elkészült és benyújtásra alkalmas állapotban rendelkezésre állt. A Pp. 366. § (2) bekezdése nem szűkíti le a hiánypótlás lehetőségét, tehát a tévedésből becsatolni mellőzött fellebbezést a hiánypótlási felhívásban foglaltak szerint utóbb elő lehet terjeszteni.

[9] A törvényszék azért nem élt a Pp. 366. § (1) bekezdése szerinti visszautasítási jogkörével, mert nem tekintette a fellebbezést elkésettnek és más visszautasítási ok sem állt fenn. Állította, hogy jelen eljárásban az ítéletábrának nem volt olyan jogköre, amely lehetővé teszi az elkésettségre hivatkozással a fellebbezés visszautasítását, ezt kizárólag a törvényszék tehetné volna meg.

[10] Hangsúlyozta, hogy a Pp. a bíróságok számára sem állapít semmilyen eljárási szabályszegést azon esetre, ha a bíróságtól érkező irat nem tartalmazza azon mellékletet, amelyre a megküldött végzés hivatkozik. Ebben az esetben a bíróság a címzett jelzése alapján utóbb a hiányt pótolva megküldi az adminisztrációs tévedésből elmaradt mellékletet, és a végzésben kitűzött határidőt is a pótlólagos megküldéstől veszi figyelembe.

[11] A felperes észrevételében – annak tartalma szerint – az ítéletábra végzésének helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A Kúria az ítéletvégzés ellen benyújtott fellebbezést Pp. 365. § (2) bekezdés c) pontja alapján bírálta el és megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[13] A Kúria maradéktalanul egyetértett az ítéletvégzésével és annak indokaival, ezért kizárólag a fellebbezésben írtakra tekintettel mutat rá az alábbiakra.

[14] Téves az alperes álláspontja, amely szerint az ítéletvégzésnek azt követően, hogy a bíróságnak nem döntött a fellebbezése visszautasításáról, nem volt olyan jogköre, amely lehetővé tette ilyen tartalmú döntés meghozatalát. A Pp. 367. § (1) bekezdése szerint „A másodfokú tanács elnöke az ítéletvégzéshez történő beérkezése után [...] ha a fellebbezést már az elsőfokú bíróságnak vissza kellett volna utasítania, ennek megfelelően határoz”. Az ítéletvégzést tehát a Pp. 367. § (1) bekezdése hatáskörrel ruházta fel az elsőfokú bíróság számára előírt intézkedések meghozatalára, így, ha úgy ítéli meg, hogy a fellebbezés elutasított, a – elsőfokú döntés hiányában – Pp. 366. § (1) bekezdése alapján határozhat a fellebbezés visszautasításáról. Az ítéletvégzés ezért nem sértett hatásköri jogszabályt.

[15] Az alperes nem vitatta a fellebbezésében, hogy az elsőfokú ítéletet 2025. október 28-án szabályszerűen átvette, ezért a fellebbezés benyújtására nyitva álló határidő 2025. november 12-én lejárt, valamint, hogy a fenti határidőn belül a fellebbezés előterjesztésére rendszeresített nyomtatványt és mellékelteként a bíróságnak ítéletét nyújtotta be. Azt maga sem állította az ítéletvégzés ellen benyújtott fellebbezésében, hogy önmagában a kitöltött P20-22-02 számú űrlap fellebbezésnek lenne tekinthető, tehát ténylegesen a fellebbezésre nyitva álló határidőben fellebbezést nem terjesztett elő.

[16] A Kúria rögzíti, az űrlapok (nyomtatványok) a bírósághoz benyújtott iratoknál az egységes, strukturált formátumot biztosítják a beadványokhoz, megelőzik a formai hiányosságokat, automatizálják az adatkezelést, és biztosítják az elektronikus benyújtás kompatibilitását. A kiválasztott űrlap típusa feltételezheti az azt benyújtó szándékát. Azonban a fellebbezési kérelmet nélkülöző, egyébként a jelen eljárásra vonatkozó adatokkal kitöltött, illetve fellebbezés előterjesztésére szolgáló nyomtatvány a másodfokú bíróság helytálló megállapítása szerint fellebbezésnek nem tekinthető, és erre figyelemmel hiányos volta sem állapítható meg. Mindezt helyes a másodfokú bíróság azon megállapítása is, hogy jogorvoslati kérelem hiányában nincs olyan beadvány, amely hiánypótlásra szorulhatna.

[17] A Pp. 115. § (1) bekezdése értelmében hiánypótlásnak akkor van helye, ha a beadvány nem felel meg e törvény rendelkezéseinek, vagy más okból kiegészítésre vagy kijavításra szorul, azaz a hiánypótlási felhívás feltételezi a beadvány benyújtását. Amennyiben az akár adminisztratív tévedésből becsatolt mellőzött fellebbezés hiánypótlás keretében a fellebbezési határidőn túl benyújtható lenne, az a Pp. 147. § (2) bekezdésébe ütközne, ugyanis Pp. 365. § (6) bekezdésében megállapított 15 napos fellebbezési határidő mint törvényben megállapított határidő meghosszabbítására a Pp. nem ad lehetőséget.

[18] Erre figyelemmel az alperes 2025. december 8-án benyújtott fellebbezése elkészett, annak visszautasításáról az ítélőtábla jogszerűen döntött.

[19] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria az ítélőtábla fellebbezéssel támadott végzését a Pp. 389. § alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése és 386. § (4) bekezdése alapján – annak helyes indokaira utalással – helybenhagyta.

[20] Mivel a felperes jogi képviselője észrevételében nem számított fel másodfokú perköltséget, így arról a Kúriának nem kellett rendelkeznie.

[21] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[22] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[23] 2016. évi CXXX. törvény 366. § (1)-(2) bekezdés, 367. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[24] A fellebbezés benyújtására szolgáló kitöltött űrlap előterjesztése – amennyiben ahhoz a fél nem csatolja a fellebbezését – nem tekinthető hiányos fellebbezésnek, így hiánypótlásnak nincs helye. A tévesen kiadott hiánypótlási felhívásra a fellebbezési határidőn túl benyújtott fellebbezés elkészett, annak visszautasítása jogszerű.

Budapest, 2026. március 18.

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. a tanács elnöke, Dr. Tibold Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró, Dr. Farkas Antónia s.k. bíró, Dr. Madarász Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

S.K. bírósági ügyintéző